

[Indenrigsministeren.]

Netop det at udnytte civilforsvaret endnu mere i fredstid er også noget, der ligger mig meget på sinde, og noget, som udvalget også skal se på. Jeg har selv aftjent min værnepligt i civilforsvaret og kender lidt til det, selv om det er år tilbage. Hr. Voigt taler om, at man kunne tilkalde civilforsvarskasernen i Middelfart. Jeg kender ikke den konkrete situation, men det kunne dog godt være, at civilforsvarskasernen ikke var parat til at rykke ud så hurtigt som et andet korps, enten det så var et kommunalt eller det var De Danske Redningskorps.

Må jeg i øvrigt sige, at de konkrete oplysninger, som hr. Voigt har om den — forstår jeg — meget dårlige ordning i Odense, vil vi da meget gerne have til indenrigsministeriet og justitsministeriet, det vil vi da meget gerne se på. Jeg tvivler på, at den er så grel, som hr. Voigt har beskrevet den.

Ordføreren for forslagsstillerne (Voigt) (FP):

Jeg må sige til indenrigsministeren, at det glæder mig i hvert fald med hensyn til det sidste, han nævnte, at han vil se på forholdene i Odense. Det spurgte jeg den tidligere justitsminister, fru Nathalie Lind, om, og der er ikke sket noget endnu.

Når jeg siger, at jeg havde håbet på en velvillig modtagelse, så var det, fordi jeg håbede, jeg kunne sige, at forslaget skulle gå direkte til anden og sidste behandling uden udvalgsbehandling, idet forslaget jo tilsigtede, at det skulle være regeringen, der skulle fremsætte lovforslaget. Jeg mener ikke, man kan sige, at vi dermed havde spildt folketingets tid. Det var netop med den begrundelse, at der ligger mange ting på bordet.

Jeg må lige rette indenrigsministeren, når han selv nævner situationen med CF-kasernen i Middelfart. Det undrer mig egentlig, at indenrigsministeren ikke er bekendt med sagen, for når han har været værnepligtig ved CF-kasernen, så får han sikkert også deres blad, Civilforsvarsbladet, og dér har jeg da læst, at de menige har udtalt, at de kunne have været fremme på stedet 20 minutter før og have lagt en slangevej ud på 600 m, inden sprøjten fra Odense i det hele taget var nået frem. Det forbavser mig egentlig, at indenrigsministeren ikke læser bladet fra sin egen organisation.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Nu er det jo begrænset, hvor mange artikler man kan læse, men hr. Voigt ved godt, at som civilforsvaret er opbygget i dag, er det en supplerende hjælp og ikke en første hjælp; det er jo det særlige katastrofemateriel, som civilforsvaret råder over, der kan sættes ind, hvor der er særlig mulighed for at hjælpe. I øvrigt sagde jeg, og det hørte hr. Voigt måske, at jeg er i høj grad interesseret i, at civilforsvaret også i fredstid udnyttes endnu mere; det er i hvert fald det, der kan være det positive af denne lille korte ordveksling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om vejledende folkeafstemninger om kommunale anliggender [af Kjørulff-Schmidt m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XL. Fremsat 2/4 75).

Forslaget sættes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

De seneste års debat om kommunale forhold har helt tydelig afsløret en stigende interesse for indretningen af kommunestyret, og jeg finder det som minister for kommunerne meget glædeligt, at det ikke alene er i kommunalpolitikernes snævre kreds, denne interesse gør sig gældende, men også i vide kredse uden egentlig tilknytning til kommunalpolitik i snævrere forstand. Det emne, interessen især har samlet sig om, er spørgsmålet om, hvorledes man dels forbedrer kommunikationen borgere og kommunen imellem, dels tilvejebringer muligheder